

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. detsembri 2008. aasta otsus (Cour administrative d'appel de Lyon'i (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Regie Networks versus Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Kohtuasi C-333/07) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Abikava kohalike raadiojaamade toetuseks — Rahastamine ringhäälingureklaamilt makstava parafiskaalse maksu kaudu — Komisjoni poolt EÜ asutamislepingu artikli 93 lõikes 3 (nüüd EÜ artikli 88 lõige 3) ette nähtud uuri-
mise esialgse etapi lõpus tehtud soodne otsus — Abi, mis võib olla ühisturuga kokkusobiv — EÜ asutamislepingu artikli 92 lõige 3 (nüüd EÜ artikli 87 lõige 3) — Otsuse õiguspärasuse vaidlustamine — Põhjendamiskohustus — Faktiliste asjaolude hindamine — Parafiskaalse maksu kooskõla EÜ asutamislepinguga)

(2009/C 44/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Lyon

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Regie Networks

Kostja: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Cour administrative d'appel de Lyon — Komisjoni 10. novembri 1997. aasta otsuse nr 679/97, millega komisjon otsustas mitte esitada vastuväiteid 30. septembri 1992. aasta dekreediga 92-1053 (JORF, nr 228, 1.10.1992) kehtestatud raadioringhäälingutegevuse abikava muudatuste suhtes (SG(97) D/9265), kehtivus — Raadio ja televisiooni kaudu Prantsusmaa territooriumil edastatavalt reklaamilt makstav parafiskaalne maks, millest saadav tulu läheb raadioringhäälingu toetusfondi — Abikava, mis on mõeldud üksnes selles liikmesriigis asutatud ettevõtjatele — EÜ artikli 87 lõike 3 punktis c ette nähtud erandi kohaldatavus sellele abikavale ja maksule, millest seda rahastatakse

Resolutiivosa

Tunnistada kehtetuks Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. novembri 1997. aasta otsus mitte esitada vastuväiteid kohalike raadiojaamade toetuseks ette nähtud abikava muudatuse suhtes (riigiabi nr 679/97 — Prantsusmaa).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. novembri 1997. aasta otsuse kehtetuks tunnistamise mõju tuleb peatada, kuni komisjon võtab EÜ artikli 88 alusel vastu uue otsuse. Mainitud mõju peatatakse mitte kauemaks kui kaks kuud arvates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise

päevast, juhul kui komisjon otsustab uue otsuse vastu võtta EÜ artikli 88 lõike 3 alusel, ning mõistlikuks lisaajaks juhul, kui komisjon peaks otsustama algatada EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud menetluse. Käesoleva kohtuotsusega ette nähtud ajaline piirang ei kehti nende ettevõtjate suhtes, kes on enne kohtuotsuse kuulutamise kuupäeva pöördunud 29. detsembri 1997. aasta dekreediga nr 97-1263 raadioringhäälingu toetusfondi heaks ette nähtud parafiskaalse maksu kehtestamise kohta artikliga 1 kehtestatud raadio- ja telereklaamilt makstava parafiskaalse maksu tasumise küsimuses kohtusse või on esitanud samaväärse kaebuse.

⁽¹⁾ ELT C 211, 8.9.2007.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 22. detsembri 2008. aasta otsus (Verwaltungsgericht Hannoveri eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG versus Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Kohtuasi C-336/07) ⁽¹⁾

(Direktiiv 2002/22/EÜ — Artikli 31 lõige 1 — Mõistlikud edastamiskohustused — Siseriiklikud õigusnormid, millega kohustatakse analoogkaabelvõrkude operaatoreid kaasama oma kaabelvõrku kõik maapealseks leviks loa saanud televisiooniprogrammid — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2009/C 44/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Kostja: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Menetluses osalesid: Norddeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen, ARTE GEIE, Bloomberg LP, Mitteldeutscher Rundfunk, MTV Networks Germany GmbH, kes on VIVA Plus Fernsehen GmbH õigusjärglane, VIVA Music Fernsehen GmbH & Co. KG, MTV Networks Germany GmbH, kes on MTV Networks GmbH & Co. oHG õigusjärglane, Westdeutscher Rundfunk, RTL Television GmbH, RTL II Fernsehen GmbH & Co. KG, VOX Film

und Fernseh-GmbH & Co. KG, RTL Disney Fernsehen GmbH & Co. KG, SAT. 1 Satelliten-Fernsehen GmbH jt, Regio.TV GmbH, Eurosport SA, TM-TV GmbH & Co. KG, ONYX Television GmbH, Radio Bremen, Hessischer Rundfunk, Nederland 2, Hamburg 1 Fernsehen Beteiligungs GmbH & Co. KG, Turner Broadcasting System Deutschland GmbH, n-tv Nachrichtenfernsehen GmbH & Co. KG, Bayerischer Rundfunk, Deutsches Sportfernsehen GmbH, NBC Europe GmbH, BBC World, Medienst Borkum — Kurverwaltung NSHB Borkum GmbH, Friesischer Rundfunk GmbH, Home Shopping Europe GmbH & Co. KG, Euro News SA, Reise-TV GmbH & Co. KG, SKF Spielekanal Fernsehen GmbH, TV 5 Europe, DMAX TV GmbH & Co. KG, varem XXP TV — Das Metropolenprogramm GmbH & Co. KG, RTL Shop GmbH,

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. detsembri 2008. aasta otsus (Verwaltungsgericht Stuttgarti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Ibrahim Altun versus Stadt Böblingen

(Kohtuasi C-337/07) ⁽¹⁾

(EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping — Assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 7 esimene lõik — Türgi päritolu töötaja lapse õigus riigis elada — Töötaja tegutsemise seaduslikul tööturul — Sunnitud töötus — Nimetatud lepingu kohaldatavus Türgi päritolu pagulastele — Omandatud õiguste kaotamise tingimused)

(2009/C 44/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Hannover — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367) artikli 31 lõike 1 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, millega kohustatakse analoogkaabelvõrkude operaatoreid kaasama oma kaabelvõrkudesse kõik maapealseks leviks loa saanud televisiooniprogrammid ning mis näevad kanalite vähesuse korral ette, et pädev siseriiklik ametiasutus peab määrama kindlaks kandidaatide järjekorra, mis toob endaga kaasa asjassepuutuva kaabelvõrgu operaatori kasutatavate kanalite täieliku hõivatuse.

Resolutiivosa

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) artikli 31 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu need, mis on vaatluse all põhikohtuasjas, millega kohustatakse kaabellevi operaatorit kaasama oma analoogkaabellevi võrku televisioonikanalid ja -teenused, mida juba edastatakse maapealse võrgu kaudu, mis toob endaga kaasa enam kui poolte kasutatavate kanalite hõivatuse selles võrgus ja mis näeb ette kasutatavate kanalite vähesuse korral kandidaatide järjekorra koostamise, mis toob endaga kaasa nimetatud võrgu kasutatavate kanalite täieliku hõivatuse, tingimusel, et need kohustused ei põhjusta ebamõistlikke majanduslikke tagajärgi, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
2. Mõiste „televisiooniteenus“ direktiivi 2002/22 artikli 31 lõike 1 tähenduses hõlmab teleringhäälinguorganisatsioonide või meediateenuste pakujate niisuguseid teenuseid nagu otsepakkumine juhul, kui selles sättes ette nähtud tingimused on täidetud, mida peab hindama eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ibrahim Altun

Kostja: Stadt Böblingen

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Stuttgart — EMÜ/Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 7 esimese lõigu tõlgendamine — Türgi kodaniku, kes on perekonnaga taasühinemiseks alaealisena riiki saabunud — Kriminaalkorras süüdimõistmine — Mõju riigis elamise õigusele — Kohaldatavus Türgi päritolu pagulastele — Isale ebaõigete andmete alusel antud asüüliõigus — Asüüliõiguse äravõtmine kui sellest õigusest tuletatud elamisõiguse andmisest keeldumise tingimus — Tuletatud õigus, mille eelduseks on tegutsemine liikmesriigi seaduslikul tööturul kolme aasta jooksul ajal, mil elatakse alaealisega koos

Resolutiivosa

1. Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepinguga asutatud assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta artikli 7 esimese lõigu esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et nimetatud sättega antud õigused laienevad Türgi päritolu töötaja lapsele ka juhul, kui nende kolme aasta jooksul, mil ta nimetatud töötajaga koos elas, on see töötaja teinud kaks ja pool aastat palgalist tööd ning olnud siis ülejäänud kuus kuud töötu.
2. Asjaolu, et Türgi päritolu töötaja on liikmesriigis elamise õiguse ja sellest tulenevalt õiguse juurdepääsuks selle riigi tööturule saanud pagulasena, ei ole takistuseks sellele, et tema perekonnaliikmele võiksid laiendada otsuse nr 1/80 artikli 7 esimese lõiguga antud õigused.

⁽¹⁾ ELT C 247, 20.10.2007.